

MAANDBLAD VAN „**OUD-UTRECHT**”

VEREENIGING TOT BEOEFENING EN TOT VERSPREIDING VAN
DE KENNIS DER GESCHIEDENIS VAN UTRECHT EN OMSTREKEN

5 SEPTEMBER
1946

ONDER REDACTIE VAN:
G. A. EVERS

19^e JAARGANG
N° 9

UITGAVE DER VEREENIGING. ADRES: VAN SPEIJKSTRAAT 20

MEDEDEELINGEN UIT DE VEREENIGING.

Het Bestuur noodigt de Leden met hun Dames uit tot een bezoek aan de tentoonstelling „**Herwonnen Kunstbezit**” (zie vorige aflevering) in het Centraal Museum, Agnietenstraat 1, op **Zaterdag 14 September** a.s. om 3 uur.

De deelnemers komen bijeen in de kapel van het Aartsbisschoppelijk Museum, waar de heer OTTO VAN TUSSENBROEK, oud-directeur van het Museum van Kunstnijverheid te Haarlem en secretaris van den Utrechtschen Kunstraad een inleiding zal houden over deze tentoonstelling, mede in verband met haar voorgeschiedenis. Daarna kunnen de Leden op eigen gelegenheid de schilderijen en andere kunstwerken in de tentoonstellingszalen gaan bezichtigen. In de kapel zullen stoelen aanwezig zijn.

G. VAN KLAVEREN Pzn., 1906—1946.

Op den eersten Augustus j.l. was het veertig jaren geleden, dat de heer Van Klaveren, den bezoekers van het oud-archief onzer Gemeente wèl- en gunstig bekend, in het gebouw aan de Drift als ambtenaar zijn intrede deed. Dat was nog onder den archivaris Mr. S. Muller Fzn.; na diens verscheiden heeft de heer Van Klaveren nog den geheelen ambtstijd van Muller's opvolger, Mr. W. C. Schuylenburg, meêgemaakt en thans dient hij alweer enkele jaren het archief onder het tegenwoordige hoofd dier instelling. Archivarissen gingen en kwamen, maar Van Klaveren bleef! En, wanneer eenmaal ook voor hem het oogenblik van scheiden zal gekomen zijn, zullen de getrouwen van de historische schatkamer aan de Drift zich aanvankelijk deze niet zonder hem kunnen voorstellen.

Archieven zijn er ten behoeve van de openbare lichamen, van wier werkzaamheid over den loop der tijden zij den neerslag vormen, maar archieven zijn er ook, en zeker niet in de laatste plaats, ter wille van het wetenschappelijk georiënteerde publiek, dat de geschiedenis dier lichamen wenscht te kennen.

Maar wat zou dit publiek aan de schatten van bedoelde, hoe goed ook geordende verzamelingen hebben, indien het niet over

een betrouwbaren gids in den doolhof der archivalia beschikte? Zeker, er zijn de inventarissen — en die van het Utrechtsch oud-archief zijn terecht geprezen —, doch zonder den levenden mensch, die ze door en door kent en aan hun totstandkoming heeft medegewerkt, laten zij nog dikwijls in den steek.

Welnu, het Utrechtsch archief bezit in den heer Van Klaveren zulk een gids: bekwaam, speurziek, welwillend en behulpzaam, voor geen inspanning in dienst van de wetenschap terugdeinzend en dat alles trots een zeer hinderlijk organisch gebrek, dat hem in een normaal verkeer met zijne medemenschen zou belemmeren, zoo hij niet de krachtig willende man ware, die hij is. Honderden en honderden zullen in den loop der verlopen veertig jaren met dankbaarheid de nimmer falende hulp gedacht hebben, die zij bij een bezoek aan en gebruik van het oud-archief van Utrecht van den heer Van Klaveren hebben mogen genieten.

Onder hen zullen uit den aard der zaak zich vele leden van „Oud-Utrecht” bevonden hebben en nog bevinden, maar ook uit anderen hoofde verdient de jubilaris een prijzend en dankend woord aan het hoofd van dit Maandblad. Van de oprichting van „Oud-Utrecht” af een ijverig lid, heeft Van Klaveren den lezers van het Jaarboekje en van het Maandblad in een bijna onafzienbare reeks van omvangrijker en korter artikelen, dikwijls alleen geteekend met de enkele letter K., doen profiteeren van zijne uitgebreide en degelijke kennis van de oudere en de jongere geschiedenis onzer stad, daarbij uit den aard der zaak steeds puttende uit de rijke bron van archiefstukken, waarvan hij de medehoeder is. Niet minder ook moet „Oud-Utrecht” onzen vriend dank weten voor de conscientieuse wijze, waarop hij gedurende een lange reeks van jaren de Kroniek achterin het Jaarboekje heeft verzorgd.

„Oud-Utrecht” biedt dan ook, zij het *post festum*, den heer Van Klaveren hare hartelijke gelukwenschen aan bij zijn zeldzaam jubilee en wenscht hem nog een aantal jaren toe van vruchtbaren arbeid in den wijngaard der stadshistorie. W. A. F. B.

PASTOOR RIENTJES.

De viering van het 40-jarig priesterschap van pastoor A. E. Rientjes op 15 Augustus l.l. geeft een ongezochte aanleiding eenige zijden van zijn veelomvattende werkzaamheid in herinnering te brengen.

Iemand met een historische en kunstzinnige belangstelling als de pas gewijde priester Rientjes had, kon moeilijk een betere eerste standplaats aangewezen hebben gekregen dan de pastorie van Jutfaas, waar Mgr. G. W. van Heukelum, de groote promotor van de herleving der kerkelijke kunst in Nederland, sedert 1873 resideerde. Later ¹⁾ is Rientjes „den eenigen erfgenaam van diens

¹⁾ Het Gildeboek, 1923, blz. 32.